

Luggemine.

Zummala abbi kaoru läbbi.

Et Jõssand allati veel immet teeb, se ašsi näitab surema hulgale meie aegal wöimatu ašsi ollewad, ja kui kegi nijuggustele häddä aegal nõu annab, Zummala peale lota, kes omma sülasse Eliale wannal aegal kaarnate läbbi roga murretset (I Kün. 17), siis wangutawad nemmad ujumata melega pead. — Nijugguste nödra = uošulistele tahhan ma siin üht luggu juttustada, mis ehk mönda hingel wöib kinnitada. Se luggu sündis Pohla=maal, ja näitab meile, kuida tööjine riistiinnimene, häddä aegal Jõssanda peale lotes, Temma käest wöib abbi sada.

Pohla kunninga Tanislauisse aegal ellas War-savi liina liggidal ühhes füllas tallu=meeed; ta olli saksa suggu ning hulga lastega önnistud. Tobri — nenda olli mehhe nimmi — piddi waest

wissi ellama; agga temma ja ta enimaksed ollid siiski rahbul ja emaste melest önnelikud, fest et nad terivist ja kallist rahbu omma ölle=kattukse al maitsefid. Ja seddasinast rahbu leidsid nemmad Zummala sõnna seest. Tobril ei jämid jal paljo ülle, kui ta omma mäksud möisa sai tasud, ja maea tarividust murretsevud. Ja seddag'i wöis ta agga siis ilma wöllata korda sata, kui temma pöld hästi olli kannud, ja kui ta ühhe lomake, ehk omma suise linnupu mee-warrantuse hea hinnaga sai ärra müüa. Nenda olli luggu juba ta issa ja issa=issa aegal olnud; ja Tobri olli piiskuga rahbul ja selle ülle römus, mis Zummal temmale andis, agga mitte nenda, kui möönne tännamata inimessed murrisevad. Se kallis rahbu, mis sees ta omma abbikasa ja lastega ellas, ei lastmudki sedda pudust, mis temmal möönne ašja polest olli, tähhele panna. Temma perre köriva tulleb veel arivata üks isseärvalik wöeras, kelle tullemist köök maearahivas eäsimese lumme aegal etasid. Se olli üks wanna karen, sedda jo Tobri suurissa pessaat olli kinni piünd, taltisks teimid ja vimaks jälle lahti lastnud. Sesamuna loom hoidis ennast nenda selle maea pole, et ta siis, kui väljas ennam polnud sõmisi leida, senna talw=korteri tussi. Seal